

FARSKÁ RODINA

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

Ročník III. * Číslo 1 * január - marec 2013

www.fara.sk/snv | email: farskarodina@gmail.com

Pozvanie

Popolcová streda otvára obdobie pôstu. Kňaz nás poznačil popolom a pripomenul nám Ježišove slová: „Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1, 15). Obdobie pôstu nás má pripravovať na hlbšie prežívanie veľkonočného tajomstva. Trvá symbolických štyridsať dní. Pripomína udalosť zo života Ježiša Krista, ktorý sa pred svojim verejným účinkovaním utiahol na púšť, kde sa „postil štyridsať dní a štyridsať nocí“ (Mt 4, 2).

Vrcholom tohto obdobia je Veľkonočné trojdnie Kristovho umučenia a zmŕtvychvstania. Začína večernou omšou vo štvrtok Pánovej večere, pokračuje Veľkým piatkom utrpenia a smrti Pána. Stredobodom je Veľkonočná vigília, ktorá pripomína bdenie a očakávanie Pánovho zmŕtvychvstania. Trojdnie končí Nedelou Pánovho zmŕtvychvstania.

Už v Starom zákone prorok Joel ohlasoval výzvu Pána: „...**obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, ... roztrhnite si srdcia, a nie rúcho, obráťte sa k Pánovi, svojmu Bohu, veď je dobrotivý a milosrdný, trpezlivý a veľmi lútostivý... Zvučte trúbou na Sione, zasväcujte pôst, zvolajte zhromaždenie, zvolajte ľud, zasväťte zástup, zjednoťte starcov, zhromaždite maličkých...**“ (Joel 2,12-13.15-16).

Čo táto výzva znamená pre nás? Pôst je časom pokánia, priznaním vlastnej hriechnosti. Dnešná doba zľahčuje skutočnosť hriechu. Hriech vnáša deformáciu do vzťahu človeka k človeku i človeka k Bohu. Pôst nie je diéta. Diétou sa zameriavame len na seba samých, na svoj telesný vzhľad. Pôstom upierame svoj zrak na Boha s cieľom priblížiť sa mu, stávať sa takými, ako je On. Pôst je časom pre „vyrovnanie“ všetkého, čo bolo deformované hriechom. Často sa

TEXT: STANISLAV ŠVEDA

SNÍMKA: DAGMAR POPREŇÁKOVÁ

nahrádza výrazom „metanoia“. V biblickom jazyku sa predkladá ako „zmena zmysľania“. Pôst je teda príležitosťou na prehodnotenie svojich postojov, začiatkom zmeny, časom stíšenia a spomalenia behu životom. Akú hierarchiu hodnôt mám? Je správna? Dávam prednosť len pozemským námaham a dobrám na úkor mojich duchovných potrieb? Aké miesto v mojom živote má Boh?

Formy pôstu sú rôzne – obeta, almužna, modlitba, zriekanie sa zlých návykov, pohodlia, závislostí, zla. Všetko s cieľom „očistiť sa“, upäť svoj zrak na večnosť, otvoriť sa pre hodnoty, ktoré *ani moľ, ani hrdza nezožerú* (porov. Mt 6, 20).

Milí čitatelia, prajem Vám všetkým, aby čas pôstu bol završený veľkou radosťou z veľkonočného víťazstva. Ježiš zvíťazil nad mojím, твоjím, našim hriechom a pozval nás roztrhnúť si srdce, nie rúcho (porov. Joel 2, 13).

Požehnané veľkonočné sviatky! ■

SLUŽBA

str. 3

MUSÍME KONAŤ UŽ DNES ...

str. 6-7

PÁN MILUJE ŠTEDRÉHO ...

str. 12

Milí čitatelia!

Aké úžasné je sledovať proces vývoja dieťaťa. Spinkajúci novorodenec sa premieňa na bľabotavého „ležúňa“, ktorý chce objaviť všetko a hneď. Keď ho už „držia“ nôžky, cupitá si sem a tam a nevie sa nabažiť priestoru plného hračiek, farieb, preliezok i „podliezok“. Objavuje, komunikuje, smeje sa, háda, padá, tručuje, plače. Aká obdivuhodná dynamika je ukrytá v jeho génoch...

Zákonu rozvoja nepodlieha len telo. Ako rastie duša?

Kňaz sa opýtal ženy-konvertitky: „Aký je rozdiel medzi Vaším životom pred krstom a po krste, ktorý ste prijali ako dospelá?“ Žena krátko zauvažovala a odpovedala: „Pred krstom som utekala k hriechu a po krste utiekam od hriechu.“

Duchovný rast človeka, pre ktorého je cieľom Boh, spočíva práve v tom. V úteku od stavu nazývaného hriech – od pýchy, hnevu, lakomstva, obžerstva, závisti, lenivosti, smilstva... k dobru.

Pôstne obdobie poskytlo príležitosť analyzovať tieto úteky. Rozlišujeme, od čoho chceme utiecť? Vieme, ako máme utekať? Uvedomujeme si, kto nám môže pomôcť? A chceme vôbec zutekať?

Posun od zla k dobru je veľmi často náročný a dlhodobý proces. Gravitačná sila „rajského jablka“ je príliš mocná, aby sa dala ľahko prekonať. Predovšetkým je potrebné uvedomiť si, že Boh jasne pomenoval hriech a zničil ho. On jediný. A iba s Ním sa to dá zvládnuť. Pán môže proces urýchliť i zázrakom. Človek dostane dar rozlíšiť marazmus svojho života v okamihu. Príkladov v histórii i súčasnosti je dosť na to, aby sme uverili, že to nie je utópia.

Milí čitatelia Farskej rodiny!

I v roku 2013 sme pripravení obohačovať Vás prostredníctvom nášho farského časopisu.

V dnešnom čísle približujeme činnosť Spišskej katolíckej charity, rozprávame sa s rodákom, Róbertom Neupauerom, zamýšľame sa nad životom ľudí žijúcich v slobodnom stave, povzbudzujeme k misijnej a dobrovoľníckej práci a spolu s mladými sa tešíme z ich aktivít.

Prajem príjemné čítanie a prosím i naďalej o Vašu spoluprácu a podporu!

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka časopisu

„HLUCHÉMU SA NEVYSMIEVAJ
A SLEPÉMU NESTAVAJ DO CESTY
PREKÁŽKY.“ (LV 19,14)

Púť slobodných do Medžugoria - MLADIFEST 2013

Spoločnosť katolíckeho apoštolátu – pallotíni, pozývajú mužov a ženy nad 35 rokov, žijúcich v slobodnom stave, na **Púť slobodných do Medžugoria**. Cieľom púte bude účasť na festivale mladých – Mladifeste spojená s jednodňovým pobytom pri mori. Púť sa uskutoční v termíne **od 31. júla 2013 do 7. augusta 2013**. Orientačná **cena je**

250,- Eur na osobu. V cene je zahrnutá doprava, ubytovanie, obedy, poistenie, sprievodca. Záujem prosíme nahlásiť na telefónnom čísle 0905 487 552 /volať po 20.00 h/, alebo na e-mailovej adrese: slobodnykatolik2@gmail.com. Záujemcom bude mailom zaslaný podrobný informačník. Termín uzávierky záväzných prihlášok je 31. máj 2013. ■

Katechézy v Roku viery

V prebiehajúcom Roku viery sa v našej farnosti pravidelne konajú biblické katechézy, ktorých cieľom je oživiť a prehĺbiť dar viery na príklade vybraných biblických postáv. Na stránke farnosti www.fara.sk/snv/rokvier Vám ponúkame všetky videokatechézy doc. ThDr. Františka Trstenského, PhD. Najbližšia katechéza na tému Daniel sa uskutoční 21. apríla 2013 o 16.00 hodine v Kostole Nepoškvrneného počatia Panny Márie v Spišskej Novej Vsi (Malý kostol). ■

kou Tanečného divadla Bodies, ktoré pôsobí pod Kultúrno-informačným centrom Veľký Šariš. Autorom hudby k muzikálu je Július Selčan ml. Účinkujúcich umelcov z Veľkého Šariša už poznáme z muzikálu „Farár z M-ARSU“. Vstupné na predstavenie je 5,- Eur. ■

Majáles rodín

4. mája 2013 sa uskutoční dlho očakávaný Majáles rodín. Pozývame rodiny s deťmi stretnúť a radovať sa zo všetkých dobrodení života. Bližšie informácie o celej akcii nájdete na stránke www.facebook.com/ERkoRodinySpis. ■

Muzikál „Volajte ma Meggi“

Dňa 15. mája 2013 o 16.00 h Vás srdečne pozývame na muzikál „Volajte ma Meggi“, ktorý je inšpirovaný biblickou postavou Márie Magdalény. V predstavení účinkuje dvadsaťpäť hercov prevažne stredoškólkov, niekoľko vysokoškólkov a dospelých. Tanečné choreografie sú pripravené pod taktov-

Deň rodiny

V nedeľu 28. apríla 2013 o 14.00 h začne v Malom kostole Deň rodiny. Bude to voľné pokračovanie duchovno-formačného stretnutia manželov a rodín. S prednáškou a svedectvom vlastného života sa na tému „Napĺňanie potrieb manželov“ podelia manželia Borovskí z Košíc. O deti sa postarajú animátori. V závere bude spoločné agapé. ■

SLUŽBA

TEXT: DOMINIK JAMRICH, KAPLÁN • SNÍMKA: ARCHÍV SPKCH

Služba Spišskej katolíckej charity bezdomovcom

V pôstnom čase častejšie rozjímame nad zastaveniami krížovej cesty. Ona nám ukazuje vrcholné utrpenie Ježiša Krista. Ježiš trpel počas celého pozemského pôsobenia, od narodenia v maštali cez prenasledovanie horlivých fanatikov až po smrť na Golgote.

Život nás kresťanov /ak je náš názov odvodený od jeho mena/ by mal Ním byť úplne preniknutý.

Celá krížová cesta je plná výziev. Rozjímať sa dá naozaj nad každým zastavením. Medzi prvým a druhým pádom Pána Ježiša je vyobrazená služba Šimona a Veroniky. Šimon je muž, ktorý sa vracia z poľa. Znamená to, že je na námahu zvyknutý. Pomáha Ježišovi tak, ako môže chlap pomôcť - nesie kríž spolu s Ježišom. Nenechá Pána ležať na zemi a nevtlačie kríž sám, ale pomáha mu ho niesť. To je vzor služby muža - pomôcť slabším v tom, čo ich trápi. Spomínam si na príbeh námorníkov, ktorí prežili viac ako tri mesiace na mori s veľmi malými zásobami. Keď zoslabol jeden, všetci mu pribehli na

pomoc. Každý prežil chvíle zúfalstva, ale na blízku boli vždy starostlivé ruky tých, čo zúfalstvo pomáhali prekonať. Vysilení na smrť si ctili jeden druhého. Ich vzájomná láska prostredníctvom pomoci rástla. To je naša úloha.

„TRPIACEMU NEPOMÔŽE NÁŠ NÁREK NAD JEHO ROZPOLOŽENÍM. ŠKODA, ŽE MNOHÍ PRÁVE TAKTO CHCÚ RIEŠIŤ BIEDU SVOJICH BLÍŽNYCH – MUDROVANÍM V TEPLÝCH IZBÁCH, POHODLNÝCH KRESLÁCH, PRI PLNÝCH STOLOCH.“

Po Šimonovej službe podáva Ježišovi ručník Veronika. Mohlo by sa zdať, že je tu nepomer služby - kríž bol rovnako ťažký naďalej. Veronika však ukazuje svoj postoj - má súcit s Pánom Ježišom. Jej jemnosť, súcitnosť a láskavosť majú rovnakú hodnotu, ako Šimonova fyzická pomoc pri nesení kríža. Lahšie sa berie životná ťažkosť, keď vidíme, že nie sme ľuďom okolo nás ľahostajní. Ve-

ronika urobila, čo mohla a Ježiš sa jej odvdáčil mimoriadnym spôsobom.

Slúžiť máme všetci. Azda preto je toľko biednych ľudí okolo nás, aby sa mohlo splniť: „Čo ste urobili jednému z nich, mne ste urobili“ (porov. Mt 25, 45). Budeme súdení za službu. Všetko to, čo robíme v duchovnej oblasti života má byť iba pomôckou k zdokonaľovaniu sa v ochote slúžiť. Trpiacemu nepomôže náš nárek nad jeho rozpoložením. Škoda, že mnohí práve takto chcú riešiť biedu svojich blížnych - mudrovaním v teplých izbách, pohodlných kreslách, pri plných stoch. Šimon nepostavil lazaret a Veronika nezašivala Ježišovi bičovaním rozsekanú kožu, ani ju nenatierala drahými masťami. Ich služba trvala veľmi krátko, ale už roky sa o nej hovorí. Škoda, že napriek odžitým rokom, sa o mnohých ani len nakrátko nedá hovoriť o tom, čo dobré pre núdznych urobili.

Nebo je na dosah ruky. Stačí tak málo, aby sme do konca vekov mohli žiť v Božej blízkosti a sláve. ■

SPIŠSKÁ KATOLÍCKA CHARITA

TEXT: PhDr. Ing. PAVOL VILČEK, RIADITEĽ SPIŠSKEJ KATOLÍCKEJ CHARITY • SNÍMKY: ARCHÍV SPKCH

Spišská katolícka charita (SpKCH) je diecéznou charitou zriadenou Jeho Excelenciou Mons. Františkom Tondrom, už zosnulým spišským diecéznym biskupom. Nadväzuje na činnosť charity v Spišskej diecéze zriadenej v roku 1927. Spišská katolícka charita vyvíja svoju činnosť na území Spišskej diecézy, čo je región Oravy, Liptova a Spiša. Prezidentom je Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup. Sídлом Spišskej katolíckej charity je Spišská Nová Ves. V tomto meste poskytuje aj najviac služieb. Na základe svojho základného poslania prevádzkuje sociálne, zdravotnícke a vzdelávacie zariadenia a poskytuje služby, organizuje tiež dobrovoľnícku činnosť prostredníctvom farských charít i podporné činnosti - chránené dielne, lekárne či predajne náboženskej literatúry a devocionálií.

Dom Charitas sv. Jozefa

Na sídlisku Mier je Dom Charitas sv. Jozefa, v ktorom sa poskytujú služby mentálne či telesne handicapovaným deťom prostredníctvom domova sociálnych služieb celoročnou, týždennou i dennou formou. Zároveň sa tu nachádza zariadenie núdzového bývania pre matky s deťmi aj ženy v pozeňnanom stave, ktoré sa ocitli v núdzi.

Špeciálna základná škola a Praktická škola Sv. Maximiliána Kolbeho

V Spišskej Novej Vsi na Gaštanovej ulici (sídlisko Tarča) sa nachádza Špeciálna základná škola a Praktická škola Sv. Maximiliána Mária Kolbeho pre deti z Domu Charitas sv. Jozefa, ale aj pre ostatné „inak obdarované“ deti zo Spišskej Novej Vsi a okolia.

Agentúra domácej ošetrovateľskej starostlivosti

Mnoho ľudí potrebuje ošetrovateľskú starostlivosť v domácom prostredí a tú im poskytuje Agentúra domácej ošetro-

vateľskej starostlivosti. Na jej čele stojí Mgr. Jana Kovaľová – sestra Jana. Sestry z Charity prichádzajú do domáceho

„NEZATVRDÍŠ SI SRDCE A NEZATVORÍŠ RUKU, LEŽ OTVORÍŠ JU CHUDOBNÉMU A POŽIČIAŠ MU, ČOHO MÁ NEDOSTATOK.“

(DT 15,7-8)

prostredia ľudí a poskytujú im najmä zdravotnícku službu, ale aj sprevádzanie. Pre človeka v terminálnom štádiu zabezpečuje agentúra služby mobilného hospicu. Okrem tíšenia bolesti je to psychická a duchovná podpora. Niektorým

občanom poskytuje Charita opatrovateľskú starostlivosť v rozsahu zazmluvnenia mestom Spišská Nová Ves. Sú to profesionálne činnosti, avšak na druhej strane je tu veľký priestor pre veriacich na službu činnej lásky núdzným.

Charitná predajňa

Na Tolstého ulici v Spišskej Novej Vsi v minulom roku Spišská katolícka charita zriadila charitnú predajňu, chránenú dielňu a čajovňu, kde našli svoje uplatnenie ľudia so zníženou pracovnou schopnosťou.

Farská charita v Spišskej Novej Vsi

„Viera bez skutkov je mŕtva,“ tieto slová môžeme nájsť v Liste sv. Jakuba. V pôstnom období nás Cirkev vyzýva ku skutkom kajúcnosti, k odriekaniu, almužne a modlitbe. V dnešnej dobe už nenájdeme nahých, smädných, hladných či tých, ktorých treba vykúpiť z otroctva alebo väzenia. Dnes máme iné formy núdze a najrozšírenejšou je asi samota... Samozrejme, žiadne profesionálne aktivity charity nemôžu obsiahnuť veľkosť tejto núdze. Práve

Dom Charitas sv. Jozefa

Špeciálna základná škola a Praktická škola Sv. Maximiliána Kolbeho

na to je zriadená Farská charita v Spišskej Novej Vsi, ktorú už niekoľko rokov vedie sestra Jana. Medzi najaktívnejších dobrovoľníkov patria členky duchovnej rodiny Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa. Vďaka podnetu pána Baláža, aktivite sestry Jany i ochote

majiteľov reštaurácií farská charita začala poskytovať v zimných mesiacoch bezdomovcom polievku na Kocelovej ulici. Je namieste vyzdvihnúť pomoc žiakov Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka a Základnej školy sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi, ktorí venovali minulý rok pred Vianocami výťažok z charitatívnych akcií práve na pomoc pre bezdomovcov.

Dnešný plošný sociálny systém nedokáže pomôcť každému, kto pomoc skutočne potrebuje.

Aj takýmto ľuďom, a je ich niekoľko desiatok, farská charita pomáha. Najmä pred vianočnými či veľkonočnými sviatkami rozdáva množstvo potravín i ošateňia rodinám v núdzi.

Charita je miesto, kde môžete konať dobro, každý podľa svojich talentov, možností a schopností. Formy dobrovoľníckej pomoci môžu

byť rôzne - práca s deťmi, pomoc starým a bezvládnym, rozdávanie polievky bezdomovcom v zimnom období, pracovná terapia, ale aj finančná alebo potravinová pomoc.

Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí podporili činnosť Spišskej katolíckej charity pri zbierke v prvú pôstnu nedeľu, alebo poskytli akýkoľvek dar v hotovosti, či zaslali na náš účet, alebo prispievajú percentuálnou čiastkou z dane, či poskytujú rôzne zľavy. Sme vďační aj za návštevu v našej čajovni na Tolstého ulici i nákup v charitnej predajni, kde sú okrem náboženskej literatúry a devocionálií ponúkané výrobky našej chránenej dielne, rôznych domov v rámci Spišskej katolíckej charity, ale i produkty Inštitútu Krista Veľkého zo Žakoviec. ■

„PRED ŠEDIVOU HLAVOU VSTAŇ,
CTI SI STARŠIU OSOBU A BOJ SA
SVOJHO BOHA!“

(LV 19,32)

Slovenská katolícka charita (SKCH) poskytuje charitatívne, sociálne, zdravotnícke a výchovno-vzdelávacie služby ľuďom v núdzi bez ohľadu na rasu, národnosť, vierovyznanie a politické zmýšľanie. V súčasnosti tvorí Slovenskú katolícku charitu Sekretariát Slovenskej katolíckej charity a desať diecéznych/arcidiecéznych charít, medzi ktoré patrí i Spišská katolícka charita. V Slovenskej katolíckej charite pracuje približne 1 300 zamestnancov a 1 000 dobrovoľníkov. Ročne poskytnete pomoc viac ako deväťdesiat tisíc ľuďom v núdzi. ■

Viac informácií na www.caritas.sk.

**Spišská katolícka charita -
VÚB 29634592/0200.**

Pán Boh zaplať za Vašu pomoc!

Čo môže byť dôvodom môjho dobrovoľníctva?

Altruizmus, lebo túžim pomôcť iným; cítim povinnosť vrátiť, čo som dostal; chcem zmeniť aspoň trochu svet; verím ešte v správnu vec...

Viera - chcem byť ovocím; chcem rásť v dokonalosti...

Osobné - chcem získať nové skúsenosti; túžim poznať nových ľudí, cítim veľkú potrebu byť prospešný pre iných, chcem byť pre moje deti príkladom; chcem len opätovať pomoc...

Kto môže byť dobrovoľníkom SpKCH?

Môže to byť zamestnaný i nezamestnaný, zdravý aj chorý alebo postihnutý človek, dospelý alebo dieťa, starý či mladý, vysokovzdelaný a menej vzdelaný, človek vedy alebo človek manuálnej práce. Musí to byť však človek zrelý, zodpovedný, ochotný ponúknuť svoje dary a čas.

Čo môže dobrovoľník robiť?

Pomáhať v nemocniciach, hospicioch, v sociálnych zariadeniach. Poslúžiť sociálne odkázaným ľuďom, rodinám, deťom, seniorom, chorým. ■

Musíme konať už dnes, aby sme zachránili zajtrajšok

SPRACOVALA: VIERA KUBOVČÍKOVÁ • SNÍMKA: WWW.MOJAKOMUNITA.SK

Pod menom Róbert Neupauer sa mi v mysli vynorí obraz skromného a citlivého mladého muža, ktorý sa vie chutne smiať. Stretávala som ho svojho času v kostole, medzi mládežou, neskôr v Diecéznej animátorskej škole v Spišskej Belej. Volaniu, ktoré dostal od Pána – slúžiť chudobným, ktorých máme medzi nami, neodolal. A ja som vďačná, že neodmietol ani našu ponuku podeliť sa s čitateľmi Farskej rodiny o svojom dozrievaní a poslaní.

Aká bola Tvoja doterajšia životná cesta?

Pochádzam zo Spišskej Novej Vsi. Po skončení gymnázia v rodnom meste som vyštudoval žurnalistiku na Univerzite J. A. Komenského v Bratislave. Tam som po jej skončení pôsobil istý čas v jednom denníku ako redaktor. Od roku 2000 som žil v Spišskej Belej. Najprv som v tomto mestečku vykonával civilnú službu a začal som pracovať ako zodpovedný redaktor diecézneho časopisu Slovo zo srdca. Neskôr som stál pri budovaní Duchovno-spoločenského strediska pre Rómov v Krížovej Vsi, ktoré v tejto filiálnej obci vo farnosti Spišská Belá zriadila Komisia pre mládež v Spišskej diecéze. Po jeho otvorení v roku 2007 som bol menovaný za jeho správcu.

Máš rodinku?

Už tri roky žijem v Kežmarku spolu s manželkou a synom.

Aký je Tvoj vzťah k Bohu?

Moja cesta k Bohu sa začala na strednej škole. Do svojich pätnástich rokov som o Bohu veľmi nerozmýšľal, ani som k nemu nebol vedený zo strany rodičov. V čase puberty som sa dostal do partie, v ktorej sa žilo voľným spôsobom života. V tom čase heslom môjho života bolo – „užiť si a robiť, čo sa mi zachce.“ Toto „užívanie si“ viedlo k tomu, že som nevedel zo seba striasť niektoré „nalepené“ závislosti. Začal som uvažovať nad tým, čo je to za sloboda, ktorá ma robí otrokom. Kládol som si otázku, ako to, že keď nechcem robiť určité veci, nemám síl ich prestať robiť. Vtedy som začal čítať evanjeliá. Veľmi ma oslovili. Pán Ježiš ako prvý, skrze svoje slovo, dokázal pomenovať ako hriech môj stav a skutky, ktoré som robil. Celé moje okolie ma presviedčalo o normálnosti toho, ako žijem, ale ja som si už uvedomoval niečo iné. Dodnes si pamätám na svoju prvú modlitbu, ktorú som v čase hľadania vyslovil doma. Prosil som: „Bože, ja chcem veriť!“

Róbert Neupauer

Navonok sa po tejto modlitbe nič nezmenilo, ale dnes viem, že po nej dostal môj život iný spád.

Aká bola Tvoja púť angažovaného kresťana?

Som veľmi vďačný za ľudí, ktorí ma po mojom obrátení zavolali do spoločenstva mladých v Spišskej Novej Vsi. Neskôr som sa dostal do oázového spoločenstva, ktoré viedla Ludka Hagovská. Toto spoločenstvo mi dalo kresťanskú formáciu a mohol som v ňom zakúsiť živé pôsobenie Ducha Svätého. Keď som po skončení vysokej školy začal pracovať v Bratislave ako redaktor, vnímal som, že to nie je moje pravé miesto. Navonok som mal všetko, ale vo svojom vnútri som prežíval nepokoj. Raz, keď som električkou cestoval z práce domov, som si v novinách prečítal jeden článok o Rómoch. Vtedy mi napadla myšlienka, či by som nechcel pracovať s nimi. Rýchlo som túto myšlienku zahnal, lebo žiadneho Róma som osobne nepoznal. Volanie sa neustále vracalo a prinášalo mi pokoj do srdca napriek tomu, že som nevedel, kam bude smerovať moje cesta. V tom čase som dostal pozvanie ísť na civilnú službu do Spišskej Belej, kde od roku 2000 bol správcom farnosti môj rodák, kňaz, Vla-

dimír Dzurenda. Začal som chodiť medzi Rómom do Krížovej Vsi a rozlišovať, či toto je naozaj služba, do ktorej ma volá Boh.

Čo momentálne robíš?

Od roku 2007 som zodpovedným za fungovanie Duchovno-spoločenského strediska (centra), ktoré je priamo v rómskej osade v Krížovej Vsi. Spočiatku som tam aj nejaký čas býval a moja služba bola zameraná najmä na evanjelizáciu Rómom, ich sprevádzanie v malých skupinkách a v organizovaní rôznych voľnočasových aktivít pre deti a mládež. Som vďačný Bohu, že táto služba sa postupne rozrastala a prichádzali ľudia, ktorí sa do tejto služby zapojili, či už zvonku, alebo zo strany miestnych Rómom. Momentálne v centre prebiehajú rôzne aktivity od pondelka rána do nedele večera a svojou činnosťou centrum zasahuje približne tristo ľudí z miestnej rómskej komunity.

Aké akcie organizuje centrum pre Rómov v Krížovej Vsi?

Snažíme sa svojou činnosťou zamerať na všetky vekové skupiny, spolupracovať aj s inými organizáciami a ponúkať ľuďom z miestnej komunity duchovné, spoločenské, vzdelávacie a voľnočasové aktivity. Každý utorok a nedeľu sú kňazmi zo Spišskej Belej slúžené sväté omše. Prebieha tu tiež príprava na rôzne sviatosti - krst, birmovanie, manželstvo. Raz do mesiaca organizujeme modlitbu chvál, kde je priestor na dlhšie a systematické vyučovanie o kresťanských pravdách. V priestoroch centra i v rodinných domoch sa stretáva približne sedem malých spoločenstiev, v ktorých mladí i dospelí Rómovia môžu rásť vo viere. V rámci Cirkevného centra voľného času tu funguje deväť krúžkov pre stopäťdesiat členov z radov detí a mládeže. V spolupráci s jednou strednou odbornou školou poskytujeme doobeda priestory centra na vyučovanie pre pätnásť mladých ľudí z miestnej komunity v odbore stolár a krajčírka. Obecny úrad tu má tiež zria-

denú kanceláriu pre kariérneho poradcu a sociálnych pracovníkov. Tí pomáhajú miestnym obyvateľom s ich sociálnymi problémami, pri hľadaní zamestnania i realizovaní rôznych kurzov.

Ako vnímaš Rómov?

Duchovná služba medzi Rómami je ľahká a ťažká zároveň. Je ľahká kvôli tomu, že sú to ľudia veľmi otvorení na Boha a duchovné veci. Sú jednoduchší v zmyslení, spoločenskejší a emotívnejší než my, a preto Boh nemá problém konať medzi nimi. Práca je ťažká pre prostredie, ktoré ich obklopuje, ktoré môžeme pomenovať ako kultúru chudoby. Duchovná bieda je, žiaľ, mnohokrát na prvom mieste. Je to prostredie, v ktorom sú mnohí z nich už v rannom detstve poznačení rôznymi zraneniami, kde vládnu rôznorodé osobné i spoločenské hriechy. Zároveň poznám v rómskych osadách viacero ľudí, ktorí by nemali problém žiť integrované v spoločnosti, ale cesta von z tohto prostredia je veľmi náročná.

Prečo si sa rozhodol angažovať v tejto oblasti?

Mám veľmi rád môj rodný Spiš, kde žijeme spolu s početnou rómskou komunitou a veľmi ma oslovuje myšlienka, ktorú povedal jeden americký prezident: „Musíme konať dnes, aby sme zachránili zajtrajšok.“ I preto od chvíle, kedy som počul volanie v bratislavskej električke som vnímal, že teraz je čas „sadiť semená pokoja medzi Slovákov a Rómov.“ Ak sa nič nezasadí, o niekoľko rokov vyrastie v našej spoločnosti „burina“ ešte väčšieho sociálneho napätia.

Ako môže Cirkev pomôcť pri riešení rómskeho problému?

Svätý otec Benedikt XVI. napísal v encyklike Caritas in veritate: „Celá Cirkev, celé jej bytie a konanie, keď ohlasuje, slávi a koná v láske, je zamerané na integračný (celkový) rozvoj človeka.“ Preto Cirkev rieši rómsku problematiku už tým, že prináša evanjelium do rómskych osád, lebo ono má moc nielen spasť ich duše, ale viesť ich aj k ľudskému a kultúrnemu rozvoju. Túto premenu môžem vidieť na živote mnohých Rómov u nás i na iných miestach, kde Cirkev systematicky, dlhodobo a trpezlivo pracuje v nejakej rómskej komunite.

Existuje pastoračný plán pre Rómov?

Stratégia pastoraácie Rómov je daná veľkým misijným poverením, ktoré zveril Pán Ježiš svojej Cirkvi – ísť a získavať mu učeníkov zo všetkých národov. Môžeme ju nájsť rozmenenú na drobné v Smerniciach pre pastoraáciu Rómov, ktoré vydala Pápežská

rada pre migrantov a cestujúcich. Aj Druhá synoda Spišskej diecézy sa vo svojich dokumentoch a smerniciach snažila pomenovať pastoračné línie pre Rómov v našej diecéze. Avšak žiadnemu, ani tomu najlepšiemu generálovi nevyhrala vojnu iba stratégia na papieri bez toho, aby nemal vojakov, ochotných ju presadiť na bojovom poli. V tejto oblasti je viac než aktuálna výzva Pána Ježiša: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu“ (Mt 9, 37 – 38).

V čom vidíš východiská riešenia problémov rómskeho etnika?

Riešenie rómskej problematiky by sa malo začať realizovať na najvyššej úrovni, teda na úrovni Európskej únie a štátu. Priamo v rómskych osadách alebo v ich blízkosti sa však bezpodmienečne realizovať musí. Tí, ktorí žijú v blízkosti osád majú najsilnejší motív a reálne, i keď obmedzené možnosti pôsobiť. Štát sa snaží situáciu Rómov zlepšiť najmä prostredníctvom oblasti vzdelávania, zamestnanosti, bývania a zdravia, pričom očakáva, že zmenou v týchto oblastiach sa Rómovia žijúci v osadách výrazne posunú v integrácii do spoločnosti. Mne sa však zdá, že zlá situácia Rómov v týchto oblastiach je len následkom a nie prvotnou príčinou ich problémov. Ak nepôjdeme ku koreňom problému a nebudeme sa zameriavať na skutočné príčiny, nemôžu byť úspešné ani ponúkané riešenia. Navyše štát svojou nemotivačnou sociálnou politikou a politici, obmedzením štvorročným volebným cyklom, neraz ponúkajú iba krátkodobé riešenia, čím podporujú správanie prehlbujúce chudobu a závislosť na sociálnom systéme namiesto toho, aby ľudí v sociálnej núdzi motivovali k rozvoju. Z vlastnej skúsenosti vieme, že snaha o vzdelanie, profesionálnu kvalifikáciu, osobnú iniciatívu a zodpovednosť sú hodnoty, ktoré nám odovzdávali predovšetkým rodičia. Veľká časť rómskej populácie však ešte stále so sebou nesie dedičstvo, v ktorom vedomie týchto hodnôt chýba. Hoci ich za to neraz nemožno viniť, ani to nesúvisí s ich etnicitou, myslím si, že koreňom problému je práve štýl života dospelých Rómov, žijúcich v uzavretých a vylúčených komunitách, v kultúre chudoby, v ktorej žije veľa generácií po sebe a tá prenikla do ich zmyslenia a spôsobu správania.

Riešenie vidím vo vonkajšej i vnútornej motivácii pre ľudí, ktorí žijú v takomto prostredí. Vonkajšou motiváciou myslím zmenu sociálneho systému, ktorý by ich podnecoval k vzdelávaniu a hľadaniu si zamestnania namiesto závislosti na sociál-

nych dávkach. To je úloha štátu, politikov, obcí, škôl. Vnútornou motiváciou chápem hodnotovú premenu v jednotlivcoch, prostredníctvom ktorých sa postupne môžu meniť rómske komunity. A tu je miesto i výzva pre pôsobenie Cirkvi, ktorá sa môže vďaka svojim členom cez osobný kontakt stať pre týchto ľudí sprostredkovateľkou Božej milosti premieňajúcej ľudské srdcia a zmysľanie.

Čo pre Teba znamená viera?

Na vieru sa môžem pozeráť pohľadom človeka, ktorý ju poznal nie ako niečo zdedené po rodičoch. V prvom rade zmenila môj život. Vďaka nej som mohol stretnúť živého Boha, ktorý ma oslobodil a oslobodzuje od mojich slabostí a hriechov. Vďaka viere môžem ísť stále hlbšie do vzťahu poznávania Boha. Vďaka viere som mohol objaviť povolanie a službu, ktorú teraz robím a to ma naplňuje.

Kto je Tvoj obľúbený svätec a prečo?

Hneď od počiatku mi bol blízky svätý Augustín so svojim životným príbehom od života v hriechu cez hľadanie pravdy a Boha k obráteniu a učiteľskej službe pre Cirkev. Preto som si ho vybral ako svojho birmovného patróna.

Ako vnímaš úlohu laikov v Cirkvi?

Úloha laikov v Cirkvi, v rodine ale i všade vo svete, kde sú postavení, vyplýva z ich kňazského, prorockého a kráľovského poslania, ktoré prijali v krste a z osobitného pomazania Duchom Svätým, ktorého prijali vo sviatosti birmovania. Pre každého táto úloha môže byť niečo iné. Boh každému dáva jedinečné miesto, ktoré keď sa nezaplní, celková mozaika „krásy“ Cirkvi i sveta je ochudobnená.

Aké sú Tvoje plány v oblasti práce v Cirkvi?

Momentálne si robím doktorát zo sociálnej práce na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Chcel by som skúsenosti, ktoré mám z práce s Rómami, odovzdávať ďalej tým, ktorí s nimi budú nejakým spôsobom pracovať.

Čo by si odkázal našim čitateľom?

Služba medzi Rómami je skutočná misijná práca. Som rád, že v našej diecéze vidím viacero kňazov, rehoľníkov i laikov, ktorí majú túžbu priniesť evanjelium do rómskych osád. Potrebujú však Vaše modlitby – oni, aj tí, ku ktorým sú poslaní.

Úprimne ďakujem za hodnotný rozhovor a prajem v mene čitateľov veľa ochoty a sily plniť Božiu vôľu. ■

18. ročník koledníckej akcie Dobrej noviny

TEXT: MARIÁN SMORADA

FOTO: DOMINIK FILIPP

Do koledovania s Dobrou novinou sa v našej farnosti počas Vianoc zapojilo 45 detí, ktoré priniesli radostnú zvesť do 91 domácností a vyzbierali 1 498,70 Eur. Koledovalo sa 26. a 27. decembra 2012. Vykoledovaná čiastka poputuje na podporu projektov v Afrike. Podporí sa Centrum Jána Pavla II. pre deti s telesným postihnutím v Lokichare v Keni i ďalšie konkrétne projekty v subsaharskej Afrike. Cieľom projektov je vytvoriť podmienky

Deti pri koledovaní

pre dôstojný život detí, žien, mladých ľudí, rodín a komunít v týchto krajinách. Rodinám, ktoré podporili Dobrú novinu, aj týmto spôsobom vrelo ďakujeme.

Deň rodiny

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

FOTO: MARIÁN MAJZEL

Poslednú januárovú nedeľu sa konal Deň rodiny. Začali sme ho svätou omšou v Kostole Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Celebroval ju vdp. Štefan Boržík. V homílii sa zameral na rešpektovanie potrieb detí a dôležitosť komunikácie v rodinách. Program pokračoval na farskom

Deň rodiny

úrade, kde nám manželia Borskí z Košíc prostredníctvom svedectva svojho života analyzovali potreby manželov. Pripomenuli, aká dôležitá je komunikácia, vzájomné rešpektovanie a úcta medzi partnermi. Po prednáške sme rozdiskutovali tému v menších skupinkách. Skauti a mladí animátori mali pre deti pripravený osobitný program. Záver patril tradične spoločnému agapé.

Novinky z Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

PROJEKT COMENIUS

Návštevou zaujímavej severskej krajiny - Nórska - pokračoval v novembri 2012 projekt Comenius. Dvaja naši žiaci spolu s pani učiteľkou angličtiny navštívili

Alfa víkend

TEXT: KATARÍNA DRONZEKOVÁ

V dňoch 12. až 14. januára 2013 sme sa v rámci pravidelných stretnutí kurzu Alfa spoločne vybrali na víkendovku do Važca. Pre nás animátorov bolo veľkým povzbudením vidieť, ako Boh pôsobí a ako mení srdcia mladých. Účastníci „hltavo“ počúvali o Božej láske, o hriechu, za ktorý si zasluhujeme smrť, o našom Záchrancovi i cene za náš život. Nanovo sme zakúsili, aká veľká je Božia láska k nám. „V našej rodine chodíme do kostola kvôli babke. Nikto mi to takto nevysvetlil...“ hovorí vďačná účastníčka. Mladí boli otvorení, majú záujem meniť svoje životy. Mnohí pristúpili i k sviatosti zmierenia. Prežili sme taktiež pekné spoločenstvo pri svätej omši, piesňach, aktivitách. Príjemných spestrením bola i prechádzka zimným Važcom a veselá sánkovačka. Ďakujeme vdp. Viktorovi Pardeľovi za jeho povzbudzujúce slová a všetkým prednášajúcim i tým, ktorí nás sprevádzajú modlitbami a obetami za podporu. Pán Boh zaplať! ■

Dominik Sečka a Terézia Marcinčinová s ich nórskou priateľkou

družobnú školu v malom nórskom mestečku Trysil. Program tvorili komunikačné aktivity na tému „Možnosti mladých sťahovania sa po Európe“. Účastníci si mali možnosť aj zalyžovať v nádhernom lyžiarskom stredisku. Okrem domácich Nórov to zvládli už iba naši. Ostatní sa učili aspoň vydržať na lyžiach chvíľu postojacky. Zaujímavou bola exkurzia do Osla, hlavného mesta Nórska, kde účastníci navštívili Centrum Nobelovej ceny mieru, prešli sa po streche architektonicky zaujímavou riešenej budovy Opery či prezreli si mestský park so sochami. Sledovať stáda losov vo voľnej prírode bol tiež unikátny zážitok. Projekt pokračuje už posledným stretnutím v máji 2013 v Poľsku.

5. REPREZENTAČNÝ PLES

Spoločenský tanec a pravidlá slušného správania - etikety - by mali byť samozrejmosťou súčasťou vzdelávania a formovania

Kráľovná plesu a jej „dvorné dámy“

mladých ľudí. Nezabúdame na to ani my, preto sa pravidelne v treťom ročníku koná tanečný kurz pre študentov. Je završený plesom. Počas tohtoročných fašiangov sa konal už 5. ročník reprezentačného plesu Cirkevného gymnázia Š. Mišíka. Bol otvorený nielen pre študentov, rodičov a učiteľov, ale aj absolventov a priaznivcov našej školy. Okrem úžasných tanečných výkonov našich tretiakov, ktoré predviedli v rytme spoločenských a latinsko-amerických tančov a zožali zaslužený potlesk, sme si mohli vychutnať aj hudobno-spevácke vystúpenia našich žiakov na vysokej umeleckej úrovni: Pieseň Veni Domine

v podaní Evky Staroňovej a Terezky Gregorovičovej za husľového sprievodu Katky Lačnej a Michala Dzurillu či skladba Oh Happy Day v podaní sólistu Lukáša Frankoviča a speváckeho zboru našej školy. Samozrejým vrcholom večera bolo vyhlásenie kráľa a kráľovnej plesu. Tento rok sa nimi stali Michal Dzurilla a Katka Lačná z III. B. Druhé a tretie miesto získali páry Eva Staroňová a Martin Horváth, Katka Bežilová a Lukáš Frankovič. Hlasovaním medzi rodičmi bol zvolený aj najsympatickejší pár plesu. Titul získali Terezka Gregorovičová a Dávid Chovanec. Obaja sa tešili z chutnej torty. Ples

Alfa anketa

Od novembra 2012 prebiehal v našej farnosti kurz o základoch kresťanského života ALFA. Mladí ľudia túžiaci po Bohu, desať prednášok na desať rôznych tém, svedectvá, januárový víkend vo Važci, radosť a smiech, čaj a buchty... To je iba zlomok z toho, čo sme zažili. 14. februára 2013 sa to všetko skončilo? Posúďte sami. Ponúkame Vám prečítať si minianketku o ALFE. Pekné čítanie!

1. Ako si sa dozvedel/-a o ALFE?

„Od priateľa z farnosti.“ (Veronika S., 15)
 „Od kamarátky.“ (Daniela L., 17)
 „Z plagátu na farskej nástenke a od kňaza na hodine náboženstva.“ (Janka V., 16)
 „Z farských oznamov, od ľudí v škole...“ (Denis Č., 17)
 „Z mládežky.“ (Katka B., 18)

2. Čo Ťa najviac oslovilo?

„Ako sa o nás Pán stará, prihovára sa.“ (Miška P., 17)

„Oslovilo ma spoločenstvo ľudí, také nenásilné stretnutie kresťanských ľudí.“ (René Š., 16)

„Alfa-vikend, vikend strávený v novom, zaujímavom prostredí. Možnosť zastaviť sa a nádviazať bližší vzťah s Bohom.“ (Denis Č., 17)

„To, že tento poklad, ktorý nám Boh dal, vieru samú, by sme si nemali nechať pre seba! A začať konať aj tu v našom neste.“ (Evka S., 18)

3. Odporúčal/-a by si ALFU ďalším mladým ľuďom? Prečo áno/ prečo nie?

„Určite! Núti Ťa to zamyslieť sa nad „všednými vecami“. Vnímať Boha nie ako deduška sediaaceho na obláčiku, ale predovšetkým ako milujúceho Otca, veľkú Lásku, Niekoho, kto má o mňa samú záujem...“ (Evka S., 18)

„Áno, pretože je to výborná príležitosť začať vnímať svoju vieru ináč.“ (Katka L., 17)

„Určite áno, pretože sa môžu dozvedieť veľa nových vecí o kresťanstve, spoznať nových ľudí a zažiť silu spoločenstva.“ (Zuzka B., 17)

„Určite áno, pretože sme tu všetci na rovnakej úrovni, nemusíme sa pretvarovať a je tu zábrava.“ (Katka B., 18)

4. Čo Ti ALFA dala a naopak, čo Ti vzala?

„Dala mi nových kamarátov, nové myšlienky a vzala pochybnosti, ktoré sa vyskytli.“ (Miška P., 17)

„Vzala mi mylné predstavy o Bohu a našej viere. Dala mi nových priateľov, skúsenosti, zážitky.“ (Katka L., 17)

„Dala mi najmä nových priateľov, nové poznanie a nové skúsenosti.“ (Veronika S., 15)

„Poučné katechézy, príjemné chvíle v dobrej atmosfére, úprimné zdieľanie sa v skupinkách, zaujímavé aktivity... Nevzala mi nič okrem premárneného času - chatovanie na facebooku.“ (Lydka S., 18)

5. A čo na záver?

„Som vďačná, že som mohla prežiť taký úžasný čas so skvelými ľuďmi a hlavne s Bohom.“ (Katka L., 17)

„Som šťastná, že som tu mohla byť a mohlo by byť viac takých akcií...“ (Janka V., 16)

„Som šťastný, že som bol účastný Alfy. Pokračujeme?“ (René Š., 16) ■

bol veľmi vydarený. Do skorých ranných hodín sa zabávali nielen žiaci, ale aj ich rodičia. Sme radi, že okrem vedenia školy ho svojou prítomnosťou poctil aj pán dekan našej farnosti, vdp. Anton Mišek, ktorý väčšinu týchto študentov pozná už od základnej školy.

PRIJATIE U PRIMÁTORA MESTA

Aj v tomto školskom roku sa žiaci tretieho ročníka zapojili do súťaže "Otázniky histórie," ktorú vyhlasuje Asociácia primátorov miest. Po úspešnom absolvovaní troch kôl boli žiaci prijatí u primátora mesta a dvaja zástupcovia súťažiacich - Terézia Marcincinová a Dávid Chovanec, postúpili do semifinále kola, kde budú reprezentovať našu školu a naše mesto. Blahoželáme a držíme palce!

XI. farský ples

TEXT: IVETA MITRÍKOVÁ

FOTO: TOMÁŠ MITRÍK

XI. farský ples

Poslednú fašiangovú sobotu, 9. februára 2013, sa v koncertnej sále Reduty konal už XI. farský ples. Otvoril ho program žiakov ZUŠ spolu s ich učiteľmi, pani L. Vansáčovou a p. M. Richnavským. Po modlitbe pána kaplána Dominika Jamricha sa rozprúdila veselá zábava. Celým večerom nás sprevádzali, tak ako

minulý rok, hudobníci skupiny pána R. Barabasa. Nechýbalo ani prekvapenie večera. Tentokrát medzi nás zavítala Adriana Bartošová s krásnym jazzovým repertoárom. V dvoch vstupoch predstavila svoje spevácke umenie. Tradične výborná nálada nás neopustila až do skorého rána, kedy sme sa postupne rozchádzali.

Deň plesu bol aj dňom, ktorým sa začína **Medzinárodný týždeň manželstva 2013** s témou: *Vernosť nie je slabosť.*

V našej farnosti nie je ešte tento týždeň natoľko známy. Veríme, že sa to v budúcnosti zmení. Učiť sa harmónii v rodine, počúvať jeden druhého, „zladit“ svoje záujmy a snažiť sa hlavne o súzvuk manželského srdca (muža a ženy spojených v jedno) a Božského srdca, ktoré je prameňom každej jednoty a vernosti medzi ľuďmi, je kardinálnou úlohou rodín i tých, ktorí chcú, aby naša spoločnosť bola zdravá a radostná.

Rok viery s otcom biskupom Štefanom Sečkom

TEXT: IVETA MITRÍKOVÁ

Chladivé nedeľné podvečery, prítomnosť kostola, zodpovedné rehoľné sestry a štyri - päť desiatok veriacich. V takejto atmosfére prebiehali dve nedeľné stretnutia s otcom biskupom Štefanom Sečkom: 13. januára 2013 so zameraním na tému Biblická viera a 10. februára 2013 na tému Obetná viera. V Roku viery nás otec biskup Štefan chce osobnou prítomnosťou pozvudiť, aby sme sa o vieru zaujímali

viac. Využili sme doposiaľ príležitosť stretnúť sa s ním a nechať sa formovať? Verím, že pripravované mesačné zamyslenia využijeme ako cennú možnosť „zjsť na hĺbku“.

Súkromná materská škola Alžbetka

TEXT: HELENA SEDLÁKOVÁ – sr. ALOJZÍNA, ŠTATUTÁRNA ZÁSTUPKYŇA SMŠ ALŽBETKA

Materská škola poskytuje celodennú výchovnú a vzdelávaciu starostlivosť v slovenskom jazyku podľa koncepcie Márie Montessori deťom od dvoch do šiestich rokov i deťom s odloženou povinnou školskou dochádzkou. Cieľom je vytvárať edukačné prostredie, ktoré umožňuje prirodzený vývoj dieťaťa. Má kapacitu jednej triedy. V súčasnosti ju navštevuje dvadsaťjeden detí. V popoludňajších hodinách deti pracujú v záujmových útvaroch: Zahrajme sa po anglicky, Náboženská výchova, Elementárne základy práce s počítačom, Detský tanečno – pohybový krúžok organizovaný v spolupráci s CVČ Adam v Spišskej Novej Vsi.

Dňa 1. marca 2013 v čase od 10.00 h do 11.30 h sa v priestoroch Súkromnej materskej školy Alžbetka prvýkrát uskutočnil Deň otvorených dverí. Cieľom tejto akcie bolo ponúknuť rodičom našich detí možnosť vidieť priebeh výchovno-vzdelávacieho procesu, osobitne prácu s Montessori pomôckami a vedenie záujmových útvarov. Všetkým prítomným boli ponúknuté k nahliadnutiu dokumenty materskej školy - Školský vzdelávací program, Denný poriadok, Zoznam záujmových útvarov a taktiež fotografie detí z doterajších troch rokov fungovania MŠ. K dispozícii boli aj ukážky výrobkov detí materskej školy, dievčat z Domova na polceste a klientov Zariadenia pre seniorov, ktorého zriaďovateľom je tiež nezisková organizácia Alžbetka.

Zápis detí do Súkromnej materskej školy Alžbetka bol oficiálne stanovený do 15. marca 2013, avšak možnosť zapísať dieťa do MŠ bude až do 1. septembra 2013. ■

Život v našej farnosti mapuje
webová stránka:

www.fara.sk/snv

Tešíme sa na vašu návštevu!

Slobodný katolík a jeho poslanie

TEXT: VIERA KUBOVČÍKOVÁ • SNÍMKA: ILUSTRÁČNÁ

Ľudská spoločnosť je pestrá ako zakvitnutá lúka. Žijú v nej starí, mladí i deti, zdraví aj chorí, veselí, smutní, pokorní i pyšní... Jedni kráčajú životom vo dvojici – v manželstve, iní odpovedali na Božie volanie a stali sa rehoľníkmi či kňazmi. Existuje však i ďalšia skupina ľudí, ktorých svet nazýva singles – muži a ženy, ktorí žijú v slobodnom stave.

Slobodný stav predstavuje život človeka bez životného partnera. Muž či žena sa pre neho rozhodli buď dobrovoľne, alebo boli životnými okolnosťami prinútení. K vedomému rozhodnutiu žiť slobodný stav vedie mnoho príčin. Často je to snaha sa naplno venovať pracovnému poslaniu (lekár, učiteľ, vedec), alebo presvedčenie o najlepšej forme života za daných životných okolností (starostlivosť o rodiča, zlý zdravotný stav), či túžba žiť zasvätený laický život. Nedobrovoľný slobodný stav žije človek, ktorý nebol povolaný do zasväteného života (kňazstvo, rehoľa), ale sa mu ani nepodarilo nájsť vhodného životného partnera, alebo mu to znemožnila jeho choroba, či iné okolnosti.

Človek rozhodnutý žiť ako slobodný, prežíva život inej kvality ako ten, kto bol akoby donútený v ňom žiť. Dobrovoľne slobodný má pocit zmysluplnosti života, spojený s radosťou, spokojnosťou, slobodou, otvorenosťou i keď pociťuje chvíľkovú osamotenosť či závislosť na pomoci iných. Nedobrovoľne slobodný to má o to ťažšie, že sa mu zdá život nenaplnený, prežíva osamotenosť i bezmocnosť zmeniť daný stav. Frustruje ho neúspech pri nadväzovaní či budovaní vzťahu. I najbližší ma zvyknú netaktno pripomenúť, že „ešte nie je na poriadku“. Následky sú rôzne. Slobodný človek sa uzatvára do seba, izoluje sa, stáva

sa negativistickým, skeptickým, prehnane kritickým, egoistickým až čudáckym. Má pocit zlyhania. Ohrozujú ho rôzne druhy závislosti (závislosť na osobe, práci, alkohole, drogách). Jeho životný štýl možno označiť ako samotársky či nesamostatný (život v hoteli „Mama“), alebo naopak prehnane obetavý, či workoholický.

Svet prezentuje život singles ako akýsi novodobý model života. Oceňuje sa nezávislosť, neviazanosť, bohémnosť. Pohľad kresťana na život v slobodnom stave má byť však iný.

Trojediný Boh nás stvoril na svoj obraz. Vzťah Otca, Syna a Ducha nás pozýva, aby sme i my zušľachtľovali tento svet - láskou, jednotou a svätosťou. Neexistuje životný stav, v ktorom by sa toto povolanie nedalo naplniť. Idealizovať niektorý z nich – manželstvo, kňazstvo alebo zasvätený rehoľný život by bolo omylom.

Kresťan, žijúci v slobodnom stave si musí predovšetkým uvedomiť vlastnú hodnotu a úlohu, ktorú mu Boh zveril. Lamentovať nad nesplnenou túžbou žiť v manželstve či inom stave ho môže oberať o potrebnú silu a vzácné okamihy, v ktorých môže slúžiť naplno práve preto, lebo je slobodný. Uvedomiť si svoje dary, talenty, oslobodiť sa od idealistických predstáv, otvoriť sa pre nové vzťahy, priateľstvá, angažovať sa v spoločenskom, kultúrnom i cirkevnom

živote je cesta, ktorá vedie k posväteniu života slobodného katolíka. Kompasom sú Božie odporúčania, ale tiež odborná literatúra, úprimné rady príbuzných a priateľov i modlitba, v ktorej Boh daruje uzdravenie, poznanie i pozvanie.

Nikto nie je vyňatý z „projektu posväcovania sveta“... Len presvedčenie o tejto pravde prináša skutočnú slobodu. I slobodnému.

Od roku 2008 sa pod gesciou Spoločnosti katolíckeho apoštolátu – pallotínov a duchovného vedenia kňaza Adama Lubu, SAC, v rehoľno-formačnom centre pri Svätyni Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi na sídlisku Západ, stretávajú muži a ženy nad 35 rokov, žijúci v slobodnom stave. Stretnutia majú duchovno-formačno-oddychový charakter zameraný na rôzne témy – Slobodný katolík a jeho poslanie, životný štýl, komunikáciu, uzdravenie. Sú zmesou prednášok, diskusií, svedectiev, duchovného programu – svätých omší, adorácií, modlitieb. Ich cieľom je prispieť k hodnotnému prežívaniu kresťanského života slobodných ľudí i vytvoreniu radostného spoločenstva. ■

Viac o pravidelných duchovno-formačných stretnutiach pre slobodných katolíkov nad 35 rokov na slobodnykatolik@gmail.com. Článok bol prvýkrát publikovaný vo farskom časopise Bartolomej 2/2012.

Obeta v partnerskom vzťahu

TEXT: MARIÁN MAJZEL

Život bez lásky a obety nemá veľký zmysel. V manželstve bez toho, aby sme sa darovali tomu druhému, to ide veľmi ťažko. Ak by nám Boh nebol ukázal príklad obetujúcej lásky tým, že nám daroval svojho vlastného Syna, naše životy by boli prázdne. Vďaka Jeho obeti vidíme, aké požehnanie môžeme mať z dávania.

Každý z nás radšej prijíma. Vo svojej podstate sme všetci ako ten márnotravný syn, upriamený na seba, ktorý hovorí: „Daj mi!“ (Porov. Lukáš 15,12) Možno, že je to následok nášho strachu. Môžeme si povedať: „Nikomú na mne nezáleží, musím sa postarať o seba.“ Keď však prijímame pravdu evanjelia, Božia obetujúca láska nás od tohto strachu môže oslobodiť. Takáto láska je nákazlivá.

Obetavú lásku môžeme však veľmi rýchlo stratiť. Ak chceme úprimne rešpektovať potreby, názory, pocity nášho manžela – manželky, mali by sme byť ochotní odložiť svoje vlastné. Veľakrát chceme, aby sa naša „polovička“ rozhodla prežiť spoločný čas tak, ako si to predstavujem ja. To však nie je skutočný rešpekt. Sústrediť sa na túžby toho druhého si vyžaduje obetu, ktorá má silu priniesť aj nevýslovnú radosť. Ak sa vzdáme seba, prijímame požehnanie. Rešpektovať druhého neznamená, že nemôžem mať vlastné postoje, túžby, emócie. Vieme však, že Boh sa postará o nás, ak uprednostníme partnerove túžby. Môžeme si byť istí, že ak dávame, Boh to „stlačí, potrasie“ a vráti nám to mnohonásobne (porov. Lukáš 6, 38).

Ako môžem ja uprednostniť manželove - manželkine túžby pred svojimi? ■

www.mstretnutia.sk

Pán miluje štedrého darcu

TEXT: MÁRIA ROCHOVÁ • SNÍMKA: AUTORKA

Balíky do Etiópie

Myslím si, že každý človek túži urobiť v živote veľa dobrých vecí. Tak sa zrodila aj moja túžba. Chcela som prispieť konkrétnym spôsobom. Zvolila som si pomoc pre moju sesternicu Katarínu Rochovú, teraz sestru Phanuelu z rehole Misionárov lásky, ktorá pôsobí ako lekárka v Etiópii.

Do akcie „Etiópie“ som pozvala mojich spolupracovníkov a priateľov z Neurologickej JIS v Spišskej Novej Vsi, kde pracujem ako zdravotná sestra. Napriek tomu, že Katku priamo nepoznajú, povzbudil ich Váš článok o nej v časopise Farská rodina "Listy z Etiópie - rozhovor na dialku" (porov. Farská rodina, október - december 2011). Prvotná túžba pomôcť sa vo mne zrodila počas návštevy u Katkinej sestry Zuzky, ktorá práve chystala balík. S kolegynami a mojimi priateľmi som teda pripravila prvú zásielku sladkostí. Postupom času sme sa rozhodli zaslať niečo viac. Keďže Sestry matky Terezy žijú iba z Božej Prozreteľnosti a všetko odovzdávajú a prijímajú z rúk Božích, aj my sme sa nechali viesť Duchom Svätým. Do nášho balíka pribúdali okrem sladkostí a potravín aj hygienické potreby, dezinfekčné prostriedky, oblečenie, obuv, hračky a finančné prostriedky na poštovné. Chceli sme vyjadriť sestrám obdiv, zároveň ich potešiť a prekvapiť. Keďže aj my pracujeme na záchrane zdravia, pomáhame ľuďom v ich bolesti a utrpení, akoby sme boli na jednej lodi. Tá naša je však luxusnejšia. Sestry sa stretávajú s veľkou chudobou, hladom a chorobami... Vieme, že ich práca je plná lásky a pokory. Na chorého človeka sa nepozerajú ako na nositeľa choroby, ale v prvom rade ako na človeka, v ktorom je Kristus.

Akú veľkú radosť sme zažili, keď sme dostali od Katky odpoveď. Jej list sme prijali s veľkým prekvapením. Sestry matky Terezy totiž nemôžu písať komukoľvek, iba svojim rodičom. Podarilo sa nám ich však prekvapiť a potešiť tak, že Katka dostala špeciálne povolenie poďakovať nám. „Ďakujeme Vám za obrovské balíky, plné prekvapení. To by ste mali

radosť vidieť všetky moje sestry okolo balíkov, keď sa vybalovali darčeky. Híkali sme od údivu. Viem, že za každým darom sa ukrýva osoba, ktorá sa zriekla niečoho, ale zároveň urobila radosť niekomu,... niekomu, koho ani nepozná, ba ani neuvidí. Pán miluje chudobných a Vy ste úžasným nástrojom v Božích rukách. Veď ja Vás ani nepoznám, avšak kdesi v hĺbke srdca mám dojem, že sme si tak akosi blízko. Ja len žasnem a ďakujem dobrotivému Bohu, že sú ľudia, ktorí majú otvorené srdcia s túžbou pomôcť a darovať sa. V týchto balíkoch sa ukrýva čosi viac, Vaše objatia, Vaša radosť, Vaše srdce... Vaša láska. Všetky veci sú veľmi praktické, dokonca sme poslali niečo aj do ostatných domov (máme 18 domov). Moji zlatí, ani Vám neviem popísať, čo sa odohráva v mojom srdci, veď hľadiac na tie balíky, sa ku mne dostal kúsok drahej domoviny. Ďakujem v mene chudobných. Ste v mojom srdci a v mojich modlitbách. Nech je Vám Pán sám odmenou!“

Skúsenosť s obdarovaním druhých nám natolko otvárala srdcia, že sme v sebe pocítili ešte väčšiu túžbu pokračovať v „misií“. Doteraz najúspešnejšie bolo tretie kolo s množstvom darcov i darov. Zaslali sme deväť balíkov váziacich osemdesiat kilogramov. Pridali sa k nám i darcovia z Rakúska. Boh sa dotýkal srdc nielen tých, ktorí praktizujú vieru, ale aj tých, ktorí sú vo viere vlažní. K zasielaným podarúňkom prikladám vždy list pre Katku, jej spolusestry i fotografie darcov, ktorých sestry zahŕňajú do svojich modlitieb. Mojou veľkou túžbou je navštíviť Etiópiu a sestry osobne. Verím, že raz tú milosť od nášho Pána dostanem.

Momentálne prebieha štvrté kolo zbierky. Aj touto cestou chcem poďakovať všetkým doterajším darcom za pomoc, ochotu a dary. Zvlášť ďakujem Katkinej sestre s manželom za obetavosť pri balení a zháňaní finančných prostriedkov na vysoké poštovné. Nebeský Otec vidí aj v skrytosti a ja verím, že nezabudne na nikoho, kto zaslal alebo ešte len pošle so svojím darom i kus svojho srdca. ■

Kostol je tiež miestom, kde sa uplatňuje spoločenská etiketa

TEXT: Spracovala LUCIA SMOLEJOVÁ podľa O. Škvareninovej – Etiketa platí aj v kostole • FOTO: ILLUSTRÁČNÉ

Pravidlá slušného správania sú dnes nevyhnutnou súčasťou života každého jednotlivca. Už malé deti rodičia učia, že pri stretnutí babky či dedka, tety či uja sa majú pozdraviť, že v kostole sa nahlas nezobrazujú a podobne.

Isté pravidlá platia teda aj v chráme. Témou nasledujúcich riadkov budú vplyvy, ktoré nás rušia pri prežívaní svätej omše.

Asi každému hneď napadne komunikačný fenomén tejto doby – mobilný telefón. Áno, mnohí z nás si už bez neho

nevedia predstaviť svoj deň, ale slušnosť hovorí, že pred vstupom do chrámu si mobil máme vypnúť. Ak sa už stane, že niekomu začne telefón zvonieť, nemali by sme sa obzerať a zisťovať komu. V chráme máme byť sústredení na prežívanie svätej omše. Čím ďalej od nás je tento rušivý jav, tým menej by nás mal vyrušiť. Je neprípustné v kostole prijať hovor alebo esemeskovať. Všetci sme však len ľudia, a tak s istou dávkou nezodpovednosti a zábudlivosti treba počítať aj na tomto mieste.

Je perfektné, že sa v kostole stretnú priatelia, známi či rodinní príslušníci, ktorí sa možno už dávnejšie nevideli alebo sa len jednoducho tešia, že sa stretli na jednej svätej omši. Je však veľmi rušivé začať sa rozprávať alebo nahlas kontaktovať. Možno sa pozdraviť očami, úsmevom alebo kývnutím hlavy. Po svätej omši je možnosť porozprávať sa pred chrámom.

A ešte jedna dobrá rada. Do radu sedadiel vstupujeme k sediacim tvárou, nie chrbtom. Vhodné je pozdraviť, usmiať sa a poďakovať. ■

Poézia

OBDIV

Okamihy odpovedí,
zdanlivo prineskoré,
odhaľujúce moju nedôveru
a tvoju múdrosť.
Ako dobre, že si ten, čo si.
Režisér a milujúci.

LEN PUKNÚŤ

Bezbrehá ubolenosť
z hladu.
Bolesť bez brehov
tečúca k tebe.
Breh náručia, čo tíši
ranenú túžbu.
Nemožno nebyť
adresátom i odosielateľom
teba, láska.

Anna Mária

Receptár

Jablkový koláč

SUROVINY:

60 dkg strúhaných jabĺk, 40 dkg kryštálového cukru, 40 dkg hrubej múky, 2 kávové lyžičky kaka, 1 kávová lyžička sódy bicarbóny, 2 dcl oleja, 4 vajička, podľa chuti pridať kúsky orechov, hrozienok alebo sušeného ovocia.

POSTUP:

Všetky suroviny zmiešame a vylejeme na vymastený a vysypaný plech. Upečieme. Povrch môžeme poliať čokoládou.

Anketná otázka:

Ako vnímate náš farský časopis?

Prosíme, svoje hodnotenia, nápady, návrhy, príspevky napíšte, vložte do obálky so spätnou adresou a vhodte do pokladničky umiestnenej v strede Farského kostola pri časopisoch, alebo nám ich pošlite e-mailom na adresu farskarodina@gmail.com. Zaujímavé príspevky odmeníme! ■

56. púť radosti

TEXT: DANIELA LETANOVSKÁ, KATARÍNA LAČNÁ,
JÁN LAČNÝ • SNÍMKA: ARCHÍV AUTOROV

V dňoch 8. – 10. 2. 2013 sme sa zúčastnili 56. púte radosti v Pavlovciach nad Uhom. Hlavnou témou púte bol citát zo Sv. Písma „Ja a Otec sme jedno“ (Jn 10,30). Na túto púť prišlo približne päťsto mladých ľudí z celého Slovenska, ktorí majú zapálené srdce pre Boha.

Program prebiehal v základnej škole v Pavlovciach nad Uhom. Pri registrácii sme boli rozdelení do rôznych skupín tak, aby sme mali možnosť rozprávať sa aj s mladými z iných farností. Súčasťou týchto skupín sme boli po celý víkend.

Piatkový večer začal svätou omšou. Potom sme pokračovali spoznávaním nových ľudí v našich skupinkách, ktoré viedli animátori. V nasledujúci deň

sa konala púť k hrobu Anky Kolesárovej vo Vysokej nad Uhom, ktorá je pre mladých veľkým vzorom vo viere a v čistote srdca. Počas celej púte bola možnosť prísť k sviatosti zmierenia a k službe ucha, ktorú poskytovali rehoľné sestry. Po svätej omši nasledovala prednáška pátra Johnyho Georga Ambaddu z Indie, ktorý teraz pôsobí v Terchovej. Po celý deň sme sa ani trochu nenudili, lebo program bol naozaj pestrý a zaujímavý.

Na púti radosti

Dobrovoľníci, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na úspešnom priebehu púte, sa nás večer snažili osobným svedectvom motivovať k službe dobrovoľníka. Vyvrcholením dňa bola adorácia. Bolo úžasné vnímať, ako sa Boh dotýka srdca mladých ľudí. Na ich tvárach sa dali rozpoznať rôzne emócie, od úsmevu až po slzy. Púť sme v nedeľu ukončili svätou omšou, po ktorej sme dostali požehnanie na cestu. Bolo ťažké rozlúčiť sa s novými priateľmi. Pohľad na také veľké množstvo mladých ľudí, ktorí sa snažia žiť svoj život s Bohom, bol úžasný.

Aj napriek obavám kvôli zlému počasiu zo strany našich najbližších sme sa púte zúčastnili a prežili sme jeden z najkrajších víkendov v našom živote. Presvedčili sme sa, že slová žalmu 37,4-5 sú naozaj pravdivé. „Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce. Pánovi zver svoje cesty a jemu dôveruj, on sa už postará.“ ■

56. púť radosti

Pozvánky:

Počas roka sa organizuje vo Vysokej nad Uhom veľa púti pre rôzne vekové kategórie. Bližšie informácie o akciách sú zverejnené na internetovej stránke www.domcek.org. Ďalšie púte v tomto roku sa uskutočnia v týchto termínoch:

- 26. 4. - 28. 4. 2013
13. púť zrelosti
- 31. 5. - 2. 6. 2013
57. púť radosti
- 30. 6. 2013
17. púť rodín
- 15. 8. - 18. 8. 2013
5. festival radosti (58. púť radosti)
- 31. 8. 2013
18. púť rodín
- 18. 10. - 20. 10. 2013
59. púť radosti
- 22. 11. - 24. 11. 2013
14. púť zrelosti
- 28. 12. - 1. 1. 2014
Silvester

Bohoslužobný poriadok vo farnosti Spišská Nová Ves

	Farský kostol	Malý kostol	Sídlisko Mier	Ferčekovce	Novoveská Huta	Nemocnica	Dom dôchodcov
Pondelok	6:45 18:30 *	6:00		18:00			
Utorok	6:45 18:30 *	6:00	17:00		18:00		
Streda	6:45 12:00 18:30 *	6:00		18:00			
Štvrtok	6:45 18:30 *	6:00			18:00		
Piatok /okrem prvého/	6:45 18:30	6:00 16:30 deti 18:30 mládež					
Prvý piatok	6:45 18:30	6:00 16:30 deti		18:00	18:00		
Sobota	6:45 18:00	6:00				16:00	
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15	10:30		9:15
Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 17:00	17:00	18:00	18:00		9:15

Poznámky: * Svätá omša o 18.30 h je počas prvopiatkového týždňa vo Farskom kostole /nie v Malom/ a počas neprvopiatkových týždňov v Malom kostole /nie vo Farskom/. Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach. V prvopiatkový týždeň v pondelok od 17.30 h, v stredu od 10.00 h do 12.00 h, vo štvrtok od 16.30 h a piatok od 16.00 h do 17.30 h.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Program bohoslužieb počas VELKEJ NOCI 2013 - SNV

	Farský kostol	Malý kostol	Sídlisko Mier	Ferčekovce	Novoveská Huta	Dom dôchodcov
Veľký týždeň pondelok 25. 3. 2013	6:45 18:30	6:00		18:00		
Veľký týždeň utorok 26. 3. 2013	6:45 18:30	6:00	17:00		18:00	
Veľký týždeň streda 27. 3. 2013	6:45 12:00 18:30	6:00		18:00		
Zelený štvrtok 28. 3. 2013	18:30	17:00		18:00	18:00	
Veľký piatok 29. 3. 2013	16:30	15:00		15:00	15:00	
Biela sobota 30. 3. 2013	20:00	19:30		20:00	19:30	
Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania 31. 3. 2013	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15	10:30	9:15
Veľkonočný pondelok 1. 4. 2013	8:00 9:15 18:30	6:00 7:30 9:00	9:15 10:30	9:15	10:30	9:15

Poznámky: Veľkonočné trojdnie Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania sa začína večernou svätou omšou vo Štvrtok Pánovej večere, jeho stredom je Veľkonočná vigília a končí sa večerami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania.

Kontakty a úradné hodiny

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19

www.fara.sk/snv
rk.fara.snv@centrum.sk

STRÁNKOVÉ HODINY

Pondelok - Piatok
9.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.fara.sk/snv **E-mail:** rk.fara.snv@centrum.sk **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail redakcie:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** PaedDr. ThLic. Anton Mišek. **Šéfredaktorka:** Ing. Viera Kubovčíková **Redaktori:** Mgr. Pavol Garbiar, Ing. Iveta Mitříková, Mgr. Mária Čujová, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhDr. Lucia Smolejová, ThLic. Marián Majzel a externí dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1300 ks. **Sadzba a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák **Technické spracovanie:** Tlačiareň Kežmarok. **Texty neprešli jazykovou úpravou.** **Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. **Dátum vydania:** 8. marec 2013 **Uzávierka budúceho čísla je 10. mája 2013.** Príspevky zasielajte do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.

Pobožnosť križovej cesty – Veľký piatok o 19.30 h pod Tarčou smerom ku kaplnke Panny Márie Ružencovej.

Požehnanie jedál – 31. 3. 2013 (nedeľa) – Farský kostol 6.30 h, 7.00 h; Sídlisko Mier 7.00 h; Ferčekovce 7.00 h, Novoveská Huta 7.30 h

Sviatosť zmierenia pred Veľkou nocou**20. marec 2013 /streda/**

- ZŠ sv. Cyrila a Metoda – 10.00 h
- Farský kostol v SNV – 10.00 h – 12.00 h

23. marec 2013 /sobota/

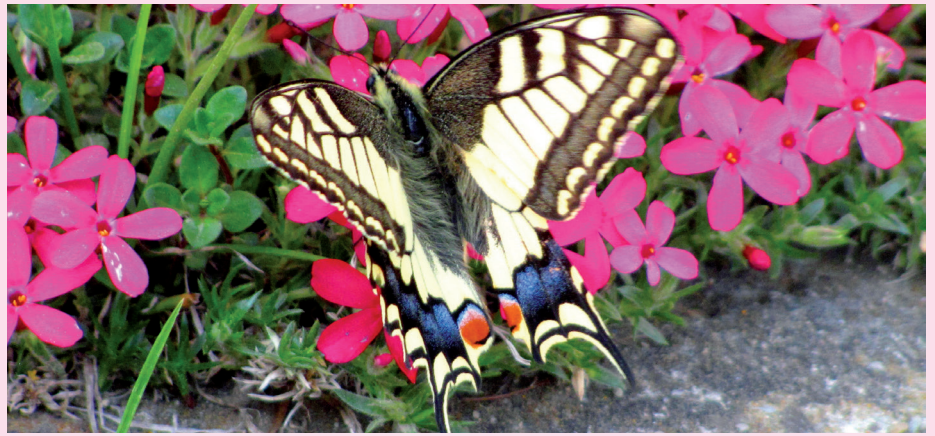
- Farský kostol v SNV – 9.00 – 12.00 h a 14.00 – 16.00 h
- Ferčekovce – 11.00 h – 12.00 h
- Novoveská Huta – 9.00 h – 10.45 h

26. marec 2013 /utorok/ -

- Farský kostol v SNV – 18.30 – 20.00 h

Milí kamaráti!

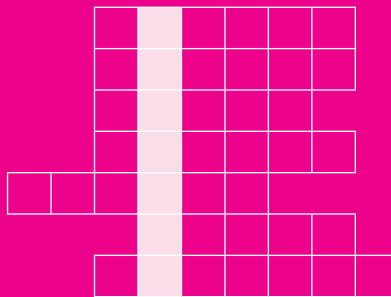
Veľká noc je sviatok, kedy si pripomínáme smrť a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. Je to najväčší kresťanský sviatok, s ktorým sa spájajú rôzne symboly - kríž, svieca, baránok, oheň. Každý z týchto symbolov poukazuje na Ježišovu obeť a Jeho veľkú lásku k nám. V jednotlivých úlohách sa o tom dozviete viac.

1. úloha

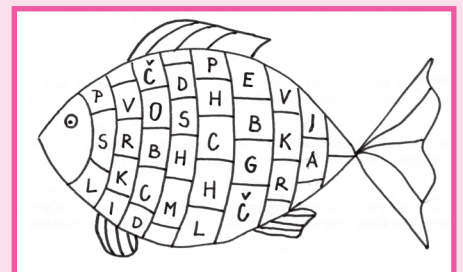
Vylúšti tajničku! Je v nej ukryté hebrejské slovo, ktoré v preklade znamená „chváľte Pána“. Toto slovo radostne znie počas celého veľkonočného obdobia.

1. veľkonočná svieca	1.
2. nástroje umučenia Pána Ježiša	2.
3. Ježišov učeník, ktorý ho zaprel	3.
4. Ježišovo telo pomazali...	4.
5. na hlavu dali Ježišovi trňovú....	5.
6. Ježišov zradca bol...	6.
7. Ježiš je veľkonočný....	7.

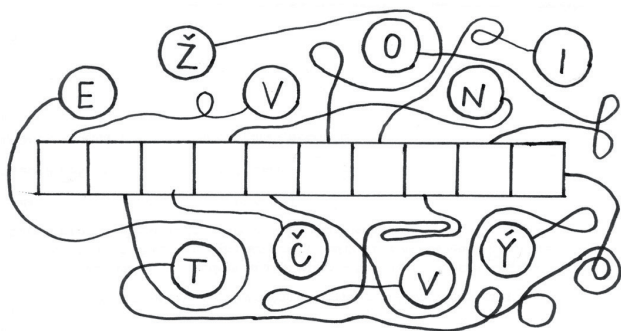
3. úloha

Ryba je už odpradávná znakov kresťanov. Paškál – veľkonočná svieca je symbolom Veľkej noci. Paškál je zdobený krížom, na ktorom sú tymiánovými hrudkami zobrazené Kristove rany. Nachádza sa na ňom i označenie roka, ale aj prvé a posledné písmeno gréckej abecedy, čo nám pripomína, že Ježiš Kristus je začiatok aj koniec. Keď zakrúžkujete písmená, ktoré sa v rybe nachádzajú len jedenkrát, získate názov posledného písmena gréckej abecedy.

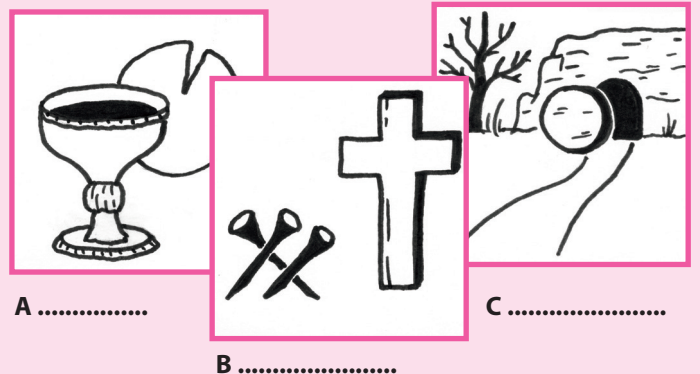
2. úloha

Čo nám Ježiš získal svojou smrťou a zmŕtvychvstaním? Zistíš to, keď do okienok doplníš správne písmená.

4. úloha

Pôstne obdobie, ktoré trvá štyridsať dní pred Veľkou nocou, je zakončené Veľkým týždňom. Začína Kvetnou nedeľou, kedy si pripomínáme slávnostný vstup Ježiša do Jeruzalema. Na obrázkoch sú symboly niektorých dní Veľkého týždňa. Vašou úlohou je pod obrázok napísať názov dňa, ktorý symbolizujú.

A

B

C

Správne riešenie úloh napíšte na lístok so spätnou adresou a nalepeným kupónom z farského časopisu 1/2013 a vložte ich do schránky s logom „Detský kútik“

v Malom kostole alebo zašlite spolu s adresou na e-mailovú adresu farskarodina@gmail.com. Mená víťazov sa dozviete na detskej svätej omši 3. mája 2013.

Drahí kamaráti, prajem Vám, aby ste prežili požehnané veľkonočné sviatky a nech radosť veľkonočného rána naplní celé Vaše srdce.

Vaša Vranka Danká